

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

avancementstigninger, netop skyldes sådanne uønskede virkninger, har det ærede medlem fuldstændig ret. Det glæder mig, at man fra konservativ side vil interessere sig for dette forslag, og jeg håber, at vi også kan opnå konservativ støtte, når det i den kommende uge fremsættes.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremsat et forslag om overgang til næste sag på dagsorden. Forslaget kan lyde uhyre besnærende, forsåvidt som det tilsyneladende uskyldigt går ud på, at nu skal parterne optage nye forhandlinger.

Jeg vil gerne have lov at understrege her, for at der ikke skal være nogen misforståelse i den sag, at vi fra regeringens side naturligvis mere end noget andet havde ønsket, at denne konflikt kunne løses ad forhandlingens vej. Jeg sagde, det var et ønske, vi havde fra regeringens side. Jeg går ud fra, det er et ønske, der deles af alle her i salen, alle partier her i salen, måske endog af det kommunistiske. Hvis man vedtog det dagsordensforslag, der er fremsat fra kommunistisk side, vil følgerne af det imidlertid ikke blive så uskyldige, som det kunne se ud til. Følgerne vil blive, at alle de strejker, der er i gang, vil fortsætte, at en række nye strejker vil blive påbegyndt, at oliekonflikten, der blev standset for en uge siden, påny bliver startet, samt at en række meget omfattende lockouter vil tage deres begyndelse. Virkningen af en vedtagelse af det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte dagsordensforslag vil være, at titusinder af arbejdere kastes ud i konflikt, og at disse titusinder af arbejdere vil miste millioner af kroner i tabt lønfortjeneste. Når hertil føjes, at jeg for mit vedkommende ikke tror på, at nye forhandlinger skulle være mulige og skulle kunne give de resultater, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen søger at give det indtryk af, må det være ganske klart, at det fremsatte dagsordensforslag bør forkastes, idet vi fra regeringens side ikke vil kunne acceptere det.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg burde holde mig fra det, men jeg kan ikke lade være med at sige, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke ikke har lært ret meget om paradiset, når

han kan tro, at der blev man klædt af til skindet. Det var jo der, påklædningen begyndte, altså lige det modsatte. Man kan ikke forlange, at det ærede medlem så kan vide besked med ret meget, der virkelig har reel betydning.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at det er meget godt, at regeringen helst ser konflikten løst ad forhandlingens vej, men så synes jeg også, at regeringen skulle gøre noget for det i stedet for at komme med dette lovforslag. Ministeren siger, at hvis det fremsatte dagsordensforslag bliver vedtaget, vil det få forfærdelige følger, så vil konflikten fortsætte, og der vil komme nye strejker, oliekonflikten vil begynde igen o. s. v. Ja, undskyld, men her rører vi virkelig ved det spørgsmål, jeg stillede, da vi havde oliekonflikten til behandling. Jeg sagde: Hvorfor skriver man, at oliekonflikten må begynde igen den 14., hvis det er meningen, at det må den under ingen omstændigheder? Ministeren fortsætter, at der vil blive ganske skrækkelige følger, og titusinder af arbejdere vil miste mange millioner i arbejds løn. Ja, arbejderne ved da udmærket vel, at hvis de strejker, får de ikke deres arbejds løn, men må klare sig med deres strejkeunderstøttelse. Jeg kan forsikre ministeren for, at arbejdere, som beslutter sig for at strejke, gør det, fordi de ser, der ikke er anden udvej, og så er de villige til at tage kampens vilkår.

Jeg synes, det er temmelig upassende for en minister i en arbejderregering at stå og forklare, at det er noget ganske forfærdeligt noget, at der overhovedet eksisterer strejker. I sin konsekvens ville det være det samme som at sige, at så burde arbejderne ikke have organiseret sig til kamp. Jeg ved godt, at der vil komme disse følger, men jeg ved også, at hvis ikke man her griber ind for at redde arbejdsgiverne på samme måde, som man greb ind for at redde oliemagnaterne forleden, vil arbejdsgiverforeningen i høj grad være forhandlingsvillig, og der vil kunne opnås resultater. Jeg ved i hvert fald, at det, man burde gøre, var at forsøge ad forhandlingens vej at opnå resultater, som er brugbare. Det kan der ikke opnås, hvis regeringens forslag vedtages, så kan der derimod ske noget andet.

Der har været talt så meget, bl. a. af det ærede medlem hr. Erik Eriksen, om, at